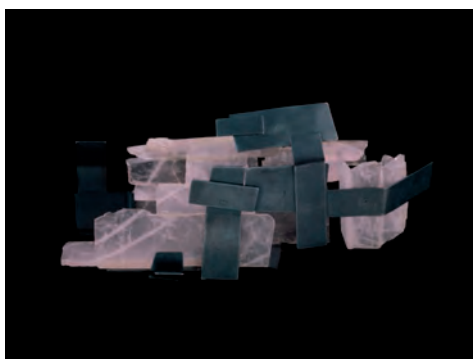

Meet me there

ESTELA SÀEZ

Estela Sàez fa escultures que semblen joies i no a l'inrevés, modifica coses que són alhora idees d'aquest cos matern que és el poble, i les refà amb una destresa i una cura quasi malaltissa. Les seves peces es fan amb les engrunes del material i de les idees que prèviament ha trinxat, per a perdre, precisament, tota referència a les coses, tota pertinença a un material. Particularment definiria la seva obra com la joieria atomitzada -quasi torturada-, que explica primer de tot un lloc, sempre llunyà i després la forma que sustenta una idea de modernitat lligada al nomadisme.

Els objectes que ens proposa són pobles de pedra o de metall, primitius, llunyans, que amaguen coses, fràgils, en procés constant, fugitius. La seva manera de formalitzar-ho és com a mínim particular, pel tractament que fa de la matèria, les proporcions, i la reproductibilitat impossible de cada un d'aquests objectes.

Em fascinen les escultures realitzades amb una pedra translúcida rosa o fumada. De les peces metàl·liques, em meravellen les patines quasi pictòriques que releguen el material a la condició d'apàtrida. Maltracta la condició noble d'alguns materials com l'or o la plata i els apropa a un estadi proper a la ferralla o al filferro rovellat. El seu treball, tot i nodrir-se de matèries primeres molt cares, no renega dels postulats dels artistes del "povera". Això és, com a mínim, fascinant. I malgrat això, les seves filigranes atomitzades, rovellades o laminades no reneguen del valor real d'aquesta noblesa i de la seva funció com a joies portàtils. Desitjo i espero que l'Estela no oblidí mai que els seus treballs són un petit tribut a un lloc i una terra, que les seves peces es poden lluir en el cos, que els seus objectes es poden sustentar amb les mans, però finalment -i aquesta és la seva grandesa-, que les seves joies són universals.

Jordi Mitjà, Atomitzar el lloc
Lladó, Desembre del 2012 – Gener del 2013

Estela Sàez makes sculptures that look like jewels, and not the opposite. She changes things that are also ideas from this maternal body that is her town, and then remakes them with an ability and care that seem almost unhealthy. Her pieces are made from those same material and ideas' own crumbs, previously smashed, precisely in order to loose all references to things, any belonging to a specific material. I would personally define her art as atomized jewellery -almost tortured- that explains, first of all, a very distant place, and then the shape, that supports the idea of modernity linked to nomadism. The objects proposed are stone or metal towns, primitives, distant, that hide fragile things in a constant process, fugitives. Her own way to make it happen is to say the least, peculiar, given the treatment she makes to the material, its proportions and the impossible reproducibility of each object.

I am fascinated by the sculptures, made with pink or smoked translucent stone. And from the metallics', the patinas, almost pictorial, that relegates the material to stateless condition. She abuses the noble condition from materials such as gold and silver, and brings them closer to scrap iron or rusty wire.

Although she uses expensive raw material, her work does not renounce to the postulates from the "povera" artist. That is at least fascinating. Her atomized filigrees, rusted or laminated do not renounce from the truly value of that nobility, and from their portable jewels function. I wait and wish that Estela never forgets that her work is an small tribute to a place and a land, her pieces can be worn in a body, her objects can be sustained with hands, but in the end, and that is her greatness, her jewels are universal.

Jordi Mitjà
Lladó, December 2012 - January 2013

Atomitzar el lloc / esmicolar coses / trinxar els cossos. Explicar un lloc / modificar coses / unir els cossos. Canviar de lloc / moure coses / transportar els cossos.

Meet me there

ESTELA SÀEZ

Exposició: de l'1 d'abril el 15 de maig
Museu Nacional Arqueològic de Tarragona
Planta 2, Sala VI

EADT ESCOLA
D'ART I DISSENY
TARRAGONA

 Diputació Tarragona

mnat
museu nacional arqueològic
de Tarragona

 Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

JO
40 ANYS / E
R / EADT
A.

Projecte / Projecte
Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tarragona
Museu Nacional Arqueològic de Tarragona

Coordinació i muntatge / Coordination and installation
Museu Nacional Arqueològic de Tarragona

Disseny gràfic / Graphic design
Escola d'Art i Disseny de la Diputació a Tarragona

Atomitzar el lloc / esmicolar coses / trinxar els
cossos. Explicar un lloc / modificar coses / unir els
cossos. Canviar de lloc / moure coses / transportar
els cossos.